

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5C/402/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715205542
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2018:2715205542.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Borisom Buľubašom v spore žalobcu: Blackside, a.s., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 48 191 515, právne zastúpený: AK Herceg, s.r.o., IČO: 35 890 240, so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: KS. Y.ík, nar. XX.XX.XXXX, bydliskom XXX XX N., o zaplatenie 57.071,77 Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 57.071,77 CZK (českých korún) spolu s úrokom z omeškania vo výške 18,90 % ročne zo sumy 50.000,- CZK (českých korún) od 13.12.2014 až do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 57.071,77 CZK (českých korún) od 13.12.2014 až do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Raiffeisenbank, a.s., (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) sa žalobou podanou na Okresnom súde Skalica dňa 06.08.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 58.507,12 CZK (českých korún) spolu s úrokom z omeškania vo výške 18,90 % ročne zo sumy 50.000,- CZK (českých korún) od 13.12.2014 až do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 58.507,12 CZK (českých korún) od 13.12.2014 až do zaplatenia a trovy konania z titulu uzavretej zmluvy o úvere zo dňa 14.03.2014. Právny predchodca žalobcu žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovaným dňa 14.03.2014 Zmluvu o Rýchlej pôžičke č. 1749804, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 50.000,- CZK. Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.831,- CZK, pričom splátka úveru bola splatná vždy mesačne k 15. kalendárnemu dňu v mesiaci. Žalovaný neuhradzoval mesačné splátky riadne a včas na základe čoho právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť všetkých neuhradených splátok o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 03.12.2014 pričom bol žalovaný zároveň aj vyzvaný na okamžitú úhradu pohľadávky. Dižná čiastka predstavovala ku dňu vyhlásenia okamžitej splatnosti sumu 58.507,12 CZK, pričom táto suma predstavuje istinu úveru vo výške 50.000,- CZK; zmluvný úrok vo výške 6.219,44 CZK; dlh na upomienkach vo výške 1.000,- CZK a dlh na úroku z omeškania vo výške 1,287,68 CZK. Právny predchodca žalobcu si ďalej uplatňoval aj úrok vo výške 18,90 % ročne zo sumy 50.000 Kč od 13.12.2014 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 57.219,44 CZK od 13.12.2014 do zaplatenia.

2. Dňa 18.09.2015 bolo súdu doručené podanie právneho predchodcu žalobcu, ktorý zobral žalobu čiastočne späť v sume 1.435,35 CZK spolu s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 147,67 CZK od 13.12.2014 do zaplatenia, pričom právny predchodca žalobcu zároveň žiadal, aby súd v tejto časti zastavil konanie.

3. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd konanie v časti sumy 1.435,35 CZK spolu s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 147,67 CZK od 13.12.2014 do zaplatenia podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zastavil.

4. Uznesením Okresného súdu Skalica č.k. 5C/402/2015 - 87 zo dňa 27.04.2017 súd pripustil zmenu žalobcu tak, že na miesto nového žalobcu bola pripustená spoločnosť Tomitrela s.r.o. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.02.2017 uzatvorenou medzi spoločnosťou Tomitrela s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou Blackside, a.s. ako postupníkom a z Prílohy č. 1 k tejto zmluve mal súd preukázané, že pohľadávka žalobcu, ktorá je predmetom tohto konania, bola ku dňu 01.02.2017 postúpená na spoločnosť Blackside, a.s. čím bola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu a preto súd svojím uznesením č.k. 5C/402/2015 - 91 zo dňa 02.08.2017 pripustil zmenu žalobcu tak, že na miesto nového žalobcu bol pripustený súčasný žalobca.

5. Na pojednávanie dňa 03.05.2018 sa nedostavil žalovaný, pričom ten svoju neúčast' nijako neospravedlnil. Na vyššie uvedené pojednávanie sa dostavil právny zástupca žalobcu.

6. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie návrhom na uzavretie zmluvy, akceptáciou návrhu na uzavretie zmluvy, všeobecnými obchodnými podmienkami, produktovými podmienkami, cenníkom produktov, potvrdením o čerpaní úveru, prehlásením okamžitej splatnosti, výpisom z účtu úveru, výpočtom pohľadávky, prehľadom úrokových sadzieb, dojednaním k zmluve o postúpení pohľadávky, zmluvou o postúpení pohľadávok, prehľadom splátok, oznámením o postúpení pohľadávky, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

8. Dňa 14.03.2014 právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným na základe návrhu na uzavretie zmluvy Zmluvu o Rýchlej pôžičke č. 1749804, predmetom ktorej bolo poskytnutie sumy 50.000,- CZK. Žalovaný sa zaviazal poskytnutú finančnú čiastku splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach vo výške 1.831,- CZK. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky Raiffeisenbank, a.s.; Produktové podmienky pre osobné úveru Raiffeisenbank, a.s. a Cenník produktov a služieb, s ktorými sa žalovaný v zmysle čl. I ods. 3 zmluvy oboznámil a súhlasil s nimi.

9. Podľa „Potvrzení o čerpaní úveru“ zo dňa 19.03.2015 má súd preukázané, že žalovanému bola dňa 13.03.2014 zo strany právneho predchodcu žalobcu na jeho bankový účet prevedená suma 50.000,- CZK.

10. Podľa článku 17 ods. 1 Produktových podmienok pre osobné úvery, je banka oprávnená písomne od zmluvy o úvere odstúpiť a požadovať zaplatenie dlžnej čiastky vrátane príslušenstva podľa zmluvy o úvere vždy, keď klient poruší zmluvu o úvere v zmysle článku 15 týchto Produktových podmienok. Zmluva o úvere zaniká dňom, keď je klientovi doručené oznámenie banky o jej odstúpení od zmluvy o úvere. V prípade, kedy banka využije svoje právo odstúpiť od zmluvy o úvere, ostáva nedotknutá platnosť zmlúv zabezpečujúcich klientov záväzkov, ako i povinnosť uhradiť nezaplatené splátky podľa príslušnej zmluvy o úvere. V deň zániku zmluvy o úvere vzniká klientovi povinnosť vrátiť banke všetky poskytnuté prostriedky, zaplatiť úroky, poplatky, poisťné všetkých nákladov a výdajov banky v súvislosti s poskytnutým úverom.

11. Listom označeným ako „Prohlášení o okamžité splatnosti a výzva k uhrazení dluhu“ zo dňa 03.12.2014 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že jeho finančné záväzky zo Zmluvy boli prehlásené za okamžite splatné. Žalovaný bol vyzvaný k okamžitej úhrade sumy 58.507,12 CZK.

12. Súd má z podaní právneho predchodcu žalobcu preukázané, že dlžná čiastka predstavovala ku dňu vyhlásenia okamžitej splatnosti sumu 58.507,12 CZK, pričom táto suma predstavuje istinu úveru vo výške 50.000,- CZK; zmluvný úrok vo výške 6.219,44 CZK; dlh na upomienkach vo výške 1.000,- CZK a dlh na úroku z omeškania vo výške 1,287,68 CZK. Po čiastočnom späťvzatí žaloby predstavovala žalovaná suma výšku 57.071,77 CZK spolu s úrokom z omeškania vo výške 18,90 % ročne zo sumy 50.000,- CZK od 13.12.2014 až do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 57.071,77 CZK od 13.12.2014 až do zaplatenia.

13. Podľa článku III bod 20.1. Všeobecných obchodných podmienok, právne vzťahy medzi klientom a bankou sa riadia právnym poriadkom Českej republiky, ak nie je dohodnuté inak.

14. Vzhľadom k tomu, že v súdnej veci ide o spor s medzinárodným prvkom, keďže žalobcom bola právnická osoba so sídlom v ČR a žalovaný je občan SR s bydliskom na území SR, v prvom rade bolo potrebné vyriešiť otázku právomoci a príslušnosti súdov Slovenskej republiky na konanie v tomto spore a tiež to, aké právo sa na riešenie tohto sporu použije.

15. Podľa ustanovenia článku 1 odsek 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie Rady (ES) č. 44/2001“), toto nariadenie sa uplatní v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatní sa najmä na daňové, colné a správne veci.

16. Podľa ustanovenia článku 2 odsek 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

17. Podľa čl. 16 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

18. Žalovaný má bydlisko na území Slovenskej republiky, preto v súlade s vyššie citovaným ustanovením článku 2 nariadenia Rady je daná právomoc súdov Slovenskej republiky na konanie v tejto veci.

19. Podľa Kapitoly II článku 3 bodu 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

20. Súd sa ďalej zaoberal otázkou aj rozhodného práva pre zmluvné záväzky, ktoré je upravené nariadením Európskeho parlamentu a rady (ESS) č. 593/2008 zo 17.6.2008 (Rím I). Podľa článku 3 ods. 1, zmluva sa spravuje Právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. V zmysle čl. III. bod 20.1. Všeobecných obchodných podmienok Raiffeisenbank a.s. sa strany dohodli, že právne vzťahy vzniknuté medzi klientom a bankou sa spravujú Právnym poriadkom Českej republiky, ak nie je dohodnuté inak. Vzhľadom na k tomu, že medzi zmluvnými stranami došlo k voľbe rozhodného práva v rámci obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, súd na zistený skutkový stav aplikoval právne predpisy platné v Českej republike.

21. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Sb. Obchodního zákoníku (ďalej len „Obchodního zákoníku“), smlouvou o úvěru se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

22. Podľa § 503 ods. 1 Obchodního zákoníku, závazek platit úroky je splatný spolu se závazkem vrátit použité peněžní prostředky. Jestliže lhůta pro vrácení poskytnutých peněžních prostředků je delší než rok, jsou úroky splatné koncem každého kalendářního roku. V době, kdy má být vrácen zbytek poskytnutých peněžních prostředků, jsou splatny i úroky, které se jej týkají.

23. Podľa § 504 Obchodního zákoníku, dlužník je povinen vrátit poskytnuté peněžní prostředky ve sjednané lhůtě, jinak do jednoho měsíce ode dne, kdy byl o jejich vrácení věřitelem požádán.

24. Podľa § 273 ods. 1 Obchodního zákoníku, část obsahu smlouvy lze určit také odkazem na všeobecné obchodní podmínky vypracované odbornými nebo zájmovými organizacemi nebo odkazem na jiné obchodní podmínky, jež jsou stranám uzavírajícím smlouvu známe nebo k návrhu přiložené.

25. Podľa § 419 zák. č. 89/2012 Sb. Občanského zákoníku v znení v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občanského zákoníku“), spotřebitelem je každý člověk, který mimo rámec své podnikatelské činnosti

nebo mimo rámec samostatného výkonu svého povolání uzavírá smlouvu s podnikatelem nebo s ním jinak jedná.

26. Podľa § 420 ods. 1-2 Občanského zákoníku, kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenskými nebo obdobnými způsoby se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku, je považován se zřetelem k této činnosti za podnikatele. Pro účely ochrany spotřebitele a pro účely § 1963 se za podnikatele považuje také každá osoba, která uzavírá smlouvy související s vlastní obchodní, výrobní nebo obdobnou činností či při samostatném výkonu svého povolání, popřípadě osoba, která jedná jménem nebo na účet podnikatele.

27. Podľa § 1841 Občanského zákoníku, smlouvou o finanční službě se pro účely úpravy spotřebitelských smluv v tomto zákoně rozumí každá spotřebitelská smlouva týkající se bankovní, úvěrové, platební nebo pojistné služby, smlouva týkající se penzijního připojištění, směny měn, vydávání elektronických peněz a smlouva týkající se poskytování investiční služby nebo obchodu na trhu s investičními nástroji.

28. Podľa § 3 písm. a), b) zákona č. 145/2010 Sb. o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů v znení ku dňu uzavretia zmluvy, pro účely tohoto zákona se rozumí

a) spotřebitelem fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání,

b) věřitelem osoba nabízející nebo poskytující spotřebitelský úvěr v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.

29. Podľa § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb. kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů.

30. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne. V prejednávacom spore ide o uplatnenie nárokov zo spotrebitelského právneho vzťahu, založeného Zmluvou o rýchlej pôžičke č. 1749804 zo dňa 14.03.2014 uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom a žalovaným. Zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodního zákoníku. Súd zastáva názor, že predmetná zmluva o povolenom debete je jednoznačne zmluvou spotrebitelskou, kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebitel', ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebitelskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Súd pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebitelském úvěru, Obchodního zákoníku a Občanského zákoníku. Súd po preskúmaní listinných dôkazov dospel k záveru, že zmluva bola uzavretá platne pričom obsahuje podstatné náležitosti podľa § 497 Obchodního zákoníku v znení v čase uzavretia zmluvy. V sporovom konaní bola preukázaná tiež aktívna vecná legitimácia žalobcu.

31. Súd sa ďalej zaoberal tým, či nárok žalobcu nie je premlčaný, pričom dospel k záveru, že pohľadávka žalobcu premlčaná nie je. Pri plynutí premlčacej doby bolo potrebné aplikovať ust. českého Obchodního zákoníka, v zmysle ktorého je premlčacia doba štvorročná. K zosplatneniu pohľadávky prišlo dňa 12.12.2014, pričom žaloba na súd bola podaná dňa 06.08.2015, teda v štvorročnej premlčacej dobe.

32. Súd považoval za preukázané, že na základe zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 50.000,- CZK. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že suma žalovanej pohľadávky bola v celkovej výške 57.071,77 CZK. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti už nebola na žalovanú dlžnú sumu pripísaná žiadna platba zo strany žalovaného. Ďalej bolo preukázané, že žalovaný svoju povinnosť riadne plniť dlh nesplnil a to ani na základe výziev mu adresovaných a z toho dôvodu právny predchodca žalobcu využil svoje právo a vyhlásil okamžitú splatnosť neuhradených splátok, ktorá nastala ku dňu 13.12.2014. Žalovaný v konaní nenamietal, že by mu finančné prostriedky neboli poskytnuté resp. že by finančné prostriedky nečerpal a nenamietal ani výške žalovanej sumy. Súd preto dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný čo do výšky 57.071,77 CZK (českých korun) spolu s úrokom z omeškania vo výške 18,90 % ročne zo sumy 50.000,- CZK (českých korun) od 13.12.2014 až do zaplatenia

33. Je nepochybné, že sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, a preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 57.071,77 CZK (českých korún) od 13.12.2014 až do zaplatenia, keďže takto priznané úroky z omeškania sú v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákoníku v spojení s nařízením vlády ČR č. 142/1994 Sb. Okamžitá splatnosť vyčerpanej sumy úveru s príslušenstvom bola vyhlásená ku dňu 12.12.2014 a preto od 13.12.2014 sa žalovaný dostal do omeškania a od tohto dňa vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania.

34. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi ako úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením.

37. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Skalica, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za

následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia (§ 232 ods. 4 C.s.p.).

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd. (§ 29 prvá veta zákona č. 233/1995 Z.z.).